

Ας πανηγυρίσουμε για την άνοδο της Θεοτόκου στον ουρανό.

Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός.

Παναγία.

Όλα τα έθνη ας χειροκροτήσουν, όλοι ας υμνήσουν την Θεοτόκο. Οι άγγελοι ας υπηρετούν το θνητό της σώμα. Θυγατέρες της Ιερουσαλήμ, ακολουθήστε τη βασίλισσα και σαν παρθένες της ακολουθίας της που τις χαρίζει το Πνεύμα πνευματική ζωτικότητα, κατευθυνθήτε μαζί της προς τον ουράνιο νυμφίο, για να παρασταθήτε στα δεξιά του Δεσπότη.

Κατέβα, κατέβα, Κύριε, για να ξεπληρώσεις στη μητέρα σου, που της είσαι καταχρεωμένος, την αμοιβή που της χρωστάς για την ανατροφή σου. Άπλωσε τα θεϊκά σου χέρια· δέξου τη μητρική ψυχή, εσύ που παρέδωσες το πνεύμα σου, επάνω στο σταυρό στα χέρια του πατέρα σου, ψιθύρισέ της ένα γλυκό λόγο.

Πες της· έλα εσύ η ωραία, η σύντροφός μου, εσύ που η παρθενική σου ομορφιά αστράφτει πιο πολύ κι από τον ήλιο. Μου χάρισες τα αγαθά σου· έλα τώρα να απολαύσεις μαζί μου τα δικά μου· έλα, Μητέρα, στον Υιό σου· έλα να βασιλεύσεις μαζί με μένα που από σένα γεννήθηκα και μαζί σου έζησα φτωχός. Πήγαινε, Δέσποινα, πήγαινε όχι όπως ο Μωυσής που ανέβηκε στο όρος κι ύστερα πέθανε. Εσύ μάλλον πέθανε και μετά

ανέβα. Ακούμπησε την ψυχή σου στα χέρια του Υιού σου. Δώσε πίσω στο χώμα ό,τι του ανήκει, γιατί κι αυτό θα συναυψωθεί στον ουρανό.

Υψώστε, ο λαός του Θεού, τα μάτια σας, υψώστε τα. Να, βρίσκεται στη Σιών η κιβωτός του Κυρίου του Θεού των δυνάμεων και στέκονται κοντά της σωματικώς οι απόστολοι, για να κηδεύσουν το ζωαρχικό και θεοδόχο σώμα. Αϋλως και αοράτως άγγελοι την περιβάλλουν με τιμή και φόβο, παριστάμενοι δουλοπρεπώς ενώπιον της μητέρας του Κυρίου τους.

Είναι παρών ο ίδιος ο Κύριος, ο πανταχού παρών και τα πάντα πληρών, αυτός που φροντίζει για όλα. Κανείς τόπος δεν τον περιέχει κατ' αποκλειστικότητα, αφού τα πάντα πληροί. Γιατί μέσα σ' αυτόν υπάρχουν τα πάντα, αφού αυτός είναι ο δημιουργός τους και η αιτία που τα συγκρατεί.

Να, η Παρθένος, η θυγατέρα του Αδάμ και Μητέρα του Θεού, εξ αιτίας του Αδάμ στέλνει το σώμα της στη γη και την ψυχή της εξ αιτίας του Υιού της την ανυψώνει προς τον ουρανό.

Ας αγιασθεί η πόλη η αγία κι ας απολαμβάνει με αφθονία την αιώνια ευλογία. Άγγελοι ας προπορεύονται του θείου σκηνώματος, καθώς θα οδηγείται προς ταφή, και άγγελοι ας ευτρεπίζουν τον τάφο. Ας κοσμήι το μνήμα της το φως του Αγίου Πνεύματος.

Ας ετοιμασθούν μύρα για την ταφή, αλλά και αυτά ας αρωματισθούν από την υπέρτερη ευωδία του παναμώμου και πανευώδους σώματος της Θεοτόκου. Ας παρουσιασθεί μπροστά της νερό κατακάθαρο κι ας αντλήσει ευλογία από την αμόλυντη πηγή της ευλογίας.

Ας αγαλλιάσει η γη με την απόθεση του σώματός της σ' αυτήν. Ας σκιρτήσει ο αέρας καθώς το Πνεύμα της ανεβαίνει. Ας πνεύσουν αύρες δροσερές και πλήρεις χάριτος. Όλη η κτίση ας πανηγυρίζει για την άνοδο της Θεοτόκου στον ουρανό.

Ας αλαλάξουν οι όμιλοι των νέων. Ας ξεχυθούν ύμνοι από τις γλώσσες των ρητόρων. Ας φιλοσοφήσουν το θαύμα οι καρδιές των σοφών· οι

σεβάσμιοι γέροντες με τα άσπρα μαλλιά γαλήνιοι ας δώσουν πλούσιους καρπούς θεωρίας.

Ολόκληρη η κτίση ας προσφέρει τον οβολό της συνεισφοράς της. Γιατί κι έτσι ακόμη η συνεισφορά αυτή της κτίσεως δεν θα αποτελούσε ούτε ένα ελάχιστο μέρος της αξίας της Παναγίας.

Από το βιβλίο: «ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΝ. Πατερικοί Λόγοι σε Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές». Ενωμένη Ρωμηοσύνη. Σειρά: Πατερικός άμβων 1, Θεσσαλονίκη 2020, σελ. 759.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>